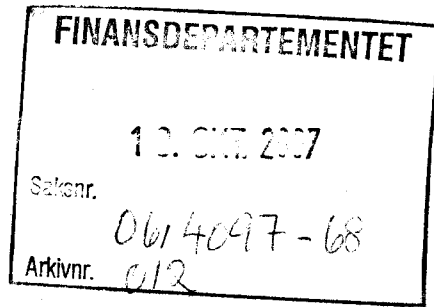

Avfall Norge
Nedre Vollgt. 3
0158 Oslo
Tlf: +47 24 14 66 00
Fax: +47 24 14 66 01

www.avfallnorge.no
post@avfallnorge.no

DNB NOR. konto:
1607.51.16520
SWIFT: DNBANOKK
IBAN: NO6316075116520
Organisasjonsnr.
NO 971 274 409 MVA

Finansdepartementet
Akersgata 40,
Postboks 8008 Dep,
0030 Oslo

Vår ref.: 0390/2007

Deres ref.: 06/4097 SØ

Oslo, 16.10.2007

NOU-2007-8 En vurdering av særavgiftene – høringsuttalelse fra Avfall Norge

Avfall Norge ber Finansdepartementet om å legge om Avgift på sluttbehandling av avfall til deponi fra 01.07.2007. Avgiften bør etter denne dato kun omfatte avfall som blir tillatt deponert etter overgangsordninger for forbudet mot deponering av nedbrytbart avfall. Avfall Norge foreslår også å knytte CO2 avgiften ved forbrenning av avfall opp til energiutnyttelsesgrad for anlegget der 100 % energiutnyttelse gir 0 CO2 utslipp mens 0 % energiutnyttelse gir full CO2 avgift. Vi ber om at Finansdepartementet tar hensyn til at særavgiftene knyttet til emballasje også er virkemidler i avfallspolitikken. For både husholdninger, kommuner og næringsliv er det viktig å stabile rammebetingelser for å kunne utvikle et effektivt avfallssystem. Avfall Norge peker også på at utvalgets forslag om differensiering av renovasjonsgebyret ikke er godt nok vurdert.

Viser til invitasjon til å utforme hørings svar på NOU-2007-8 En vurdering av særavgiftene. Avfall Norge ønsker å gi sine merknader til utredningen. Vi har konsentrert oss om utvalgets vurderinger av:

- Avgift på sluttbehandling av avfall
- Avgifter på drikkevare emballasje
- Avgiftene på elektrisitet og fyringsolje

Generelt

Avfall Norge finner den fremlagte NOU som en pedagogisk meget god gjennomgang av særavgiftene i Norge og andre land. NOUen viser bakgrunn, målsettinger og evaluerer de ulike særavgiftene på en god måte.

Avgift på sluttbehandling av avfall

Deponi

Avfall Norge er enig i flertallets innstilling til at nivået på sluttbehandlingsavgift for avfall til deponi bør reduseres i lys av økt kunnskap om faktisk miljøbelastning av utslipp fra deponier. Imidlertid foreslår Miljøverndepartementet å endre Avfallsforskriftens kap. 9 om deponering av avfall slik at det etter 01.07.2009 blir forbudt å deponere biologisk nedbrytbart avfall med mer enn 10 % TOC eller glødetap. I denne forbindelse foreslår Avfall Norge å legge om avgiften. I stedet for som i dag å frita

avfall med TOC mindre enn 5 % foreslår vi at avgiften endres til å bli i lagt alt avfall som legges på deponi med TOC/glødetap over 10 %. Dette vil da gjelde for de midlertidige dispensasjoner mellom 01.07.2007 og 2012 (forslag Avfall Norge). Avfall Norge ber om at Finansdepartementet og Miljøverndepartementet utformer forslag til endring av sluttbehandlingsavgiften for deponi. Fra 2012 bør avgiften fjernes.

Forbrenning

Avfall Norge er usikker på utvalgets påstand om at forbrenning av avfall vil bli inkludert i kvotesystemet for CO2 kvoter fra 2008. I de høringsutkast som er kommet er forbrenning av avfall foreløpig unntatt fra kvotesystemet. Dette er i samsvar med EUs regelverk.

Samtidig vil Avfall Norge påpeke at CO2 delen i avgiften er lagt pr tonn avfall inn til anlegget. I motsetning til de andre utslippskomponentene som danner grunnlag for den totale avgiftsbelastning for anlegget, kan anlegget ikke påvirke utslippet av CO2. CO2 avgiften har derfor ingen styringseffekt i forhold til å redusere CO2 utslippet fra forbrenning av avfall. Avfall Norge mener at dette er prinsipielt uheldig og mener at avgiften i større grad også bør stimulere til lavere CO2 utslipp, enten direkte gjennom å skalere avgiftens størrelse etter fossilt innhold i avfall til forbrenning eller indirekte gjennom å godskrive levering av energi til sluttbrukere som gjennom bruk av avfallsbasert energi får lavere CO2 utslipp enn de ellers ville fått. Avfall Norge foreslår derfor å knytte CO2 avgiften opp til energiutnyttelsesgrad for anlegget der 100 % energiutnyttelse gir 0 CO2 utslipp mens 0 % energiutnyttelse gir full CO2 avgift.

Det siste alternativet vil også kunne tilfredsstille mindretallets merknad om at dagens utforming av avgiften ikke stimulerer til økt energiutnyttelse av avfallet.

Differensiering av renovasjonsgebyret

Når det gjelder utvalgets merknad om å pålegge kommunene å differensiere gebyret til husholdningene etter ulik behandling av avfallet vil Avfall Norge bemerke at differensiering av gebyret i liten grad påvirker adferd hos husholdningene. Dette skyldes at elastisiteten hos husholdningene er svært liten. Dette kombinert med at differensieringen i kr. vil utgjøre svært liten forskjell gjør at vi ikke kan støtte en slik anbefaling.

En illustrasjon av dette:

Gjennomsnittlig renovasjonsgebyr i Norge er ca. 1900 kr pr år pr husholdning (kilde SSB). En grov fordeling av kostnadene vil være:

Behandling	40 %	760 kr
Transport	40 %	760 kr
Administrasjon	20 %	580 kr

Utgangspunktet for differensiering er 760 kr, eller kr 14,50 pr uke. Alle vil uansett vilje til å sortere ha en del restavfall som krever sluttbehandling. Gjennomsnittlig utsortering av avfall til materialgjenvinning og biologisk behandling er i dag 50 %. Enkelte kommuner oppnår utsortering opp mot 70 %. I praksis vil det sannsynligvis dreie seg om ca. 5 kr. pr uke i forskjell mellom de beste og dårligste til å utsortere avfall. Eller ca 250 kr. pr år.

Erfaringer fra blant annet Kristiansand tilsier at det ikke er mulig å etablere varige adferdsendringer på bakgrunn av en prisdifferensiering på kr. 250.- pr år. Avfall Norge er også opptatt av at den

motsatte effekten prisdifferensiering gir: Stadig flere gir uttrykk for at de ønsker å betale seg ut av arbeidet med å sortere sitt avfall. Effekten av å innføre prisdifferensiering kan være at flere velger å betale seg ut av sorteringen i stedet for den dugnadsforpliktelsen som det i stor grad legges opp til i dag.

Avfall Norge ber Finansdepartementet ta dette opp med Miljøverndepartementet i sitt videre arbeid med utvalgets anbefalinger.

For øvrig stille Avfall Norge seg bak utvalgets forslag om at alle anlegg som benytter avfall som energikilde må bli omfattet av avgiftsplikten. Dette betyr at industrianlegg som i dag har fritak, bør inkluderes.

Avgifter på drikkevareemballasje

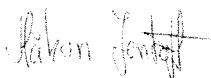
Avgiftene på drikkevarer er viktige rammebetingelser for avfallsbransjen gjennom at de påvirker hvordan produsenter gjennom emballasjeindustrien, varehandelen og brukere av emballasje fastsetter mål for innsamling og gjenvinning av emballasje. Avfall Norge vil påpeke at systemer for innsamling av brukt emballasje må være stabile over tid. Dvs at endringer av avgiftssystemet både for grunnavgift og miljøavgift ikke må endres uten at avfallsbransjen har fått være med på forutgående vurderinger. Kildesortering av avfall bygger på en dugnad hos husholdningene og tillitt til at det hver enkelt gjør gir et bidrag til redusert miljøbelastning. Dette betyr ikke at alle ordninger og virkemidler ikke skal endres, men man bruker tid og inviterer berørte parter til samarbeid rundt vurderingen.

Som eksempel på hva vi ikke ønsker er da Regjeringen i statsbudsjettet for 2006 innførte avgift på drikkekartong og sa opp sin avtale med bransjen. Omleggingen ble vanskelig å kommunisere mot husholdningene og skapte usikkerhet knyttet til om drikkekartong fortsatt skulle samles inn.

Avgiftene på elektrisitet og fyringsolje

Avfall Norge finner utvalgets vurdering av avgiftene ut fra en fiskal vurdering eller som virkemiddel for å redusere generell energibruk som interessant. Avfall Norge vil imidlertid påpeke at avgiften også kan brukes til å omlegge distribusjon av energi fra el til varme. Varme er uavhengig av energiform, men egner seg meget godt til bruk av bioenergi, herunder avfall. For å få til en slik omlegging har det vært avgjørende at el-avgiften beholdes slik at energibruker stimuleres til å ta i bruk vannbåren varme.

Med vennlig hilsen

Håkon Jentoft
Avfall Norge